

Δίκτυο Πανεπιστημιακών

Απολογισμός και Προγραμματισμός

Το 11ο Συνέδριο της ΠΟΣΔΕΠ γίνεται σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη περίοδο για το Δημόσιο Πανεπιστήμιο και την ελληνική κοινωνία. Μέσα από τα Μνημόνια και τις δανειακές συμβάσεις με την Τρόικα ΕΕ – ΔΝΤ – ΕΚΤ, η χώρα μετατρέπεται σε μια τεράστια «Ειδική Οικονομική Ζώνη» φτώχειας, ανεργίας, εργοδοτικής αυθαιρεσίας, επενδυτικής ασυδοσίας, μειωμένης λαϊκής κυριαρχίας και περιβαλλοντικής καταστροφής. Αλληπάλληλες οριζόντιες περικοπές μισθών και συντάξεων, εκθεμελίωση του κοινωνικού κράτους με κατάργηση κοινωνικών δαπανών και διάλυση υγείας, παιδείας και ασφάλισης, ιδιωτικοποιήσεις δημόσιων οργανισμών και ξεπούλημα δημόσιου πλούτου, πρωτοφανής αύξηση ανεργίας, διάλυση εργασιακών δικαιωμάτων και υιοθέτηση «ευέλικτης» απασχόλησης, αύξηση άμεσων, έμμεσων και επιβολή νέων φόρων. Και παράλληλα, η πολιτική που βιάζει δικαιώματα κατακτημένα με αγώνες και αίμα, που συντρίβει τους αδύνατους για να κάνει ισχυρότερους τους δυνατούς, που οδηγεί χιλιάδες απελπισμένους συμπατριώτες μας στην αυτοκτονία, αυτή η βάρβαρη πολιτική για να μπορεί να έχει ελπίδες εφαρμογής, συνοδεύεται από τεράστια αύξηση της κρατικής καταστολής, αλλά και αξιοποιεί τις νεοφασιστικές συμμορίες που σηκώνουν κεφάλι.

Στην Ανώτατη Εκπαίδευση οι νόμοι 4009/2011 και 4076/2012 ολοκληρώνουν στο πλαίσιο των Μνημονίων την αλλαγή του χαρακτήρα και του κοινωνικού ρόλου της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που ξεκίνησε με τη «διαδικασία της Μπολόνια». Το νέο θεσμικό πλαίσιο υποβαθμίζει τις σπουδές θεσμοθετώντας ταχύρρυθμα «πτυχία» -ακόμα και διετούς διάρκειας- με περιορισμένα επαγγελματικά δικαιώματα, διαλύει την έρευνα και τα γνωστικά αντικείμενα, καταργεί οριστικά το δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα του Πανεπιστημίου εισάγοντας με έμμεσο –αλλά σαφή- τρόπο δίδακτρα, προσδίδει επιχειρηματικό χαρακτήρα στη λειτουργία του δημόσιου Πανεπιστημίου αλλοιώνοντας τον ρόλο του, ιδιωτικοποιεί και μεταλλάσσει το Δημόσιο, Δημοκρατικό, Δωρεάν Πανεπιστήμιο από ακαδημαϊκό χώρο ελεύθερης διδασκαλίας, έρευνας και λόγου σε αυταρχικό ιδιωτικό εκπαιδευτήριο, του στερεί την απαραίτητη κρατική χρηματοδότηση και έτσι το παραδίδει έρμαιο στην κερδοσκοπία των επιχειρήσεων.

Ταυτόχρονα, βρίσκεται σε εξέλιξη μια τεράστια επιχείρηση συρρίκνωσης της ανώτατης εκπαίδευσης μέσα από το περιβόητο «Σχέδιο Αθηνά» που θα οδηγήσει, σε μαζικό κλείσιμο τμημάτων, μειωμένη δυνατότητα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, ερήμωση της επαρχίας και μεγάλες απώλειες θέσεων εργασίας για διδακτικό, διοικητικό και τεχνικό προσωπικό. Την ίδια ώρα, η προσπάθεια για μαζικές απολύσεις διοικητικών υπαλλήλων, οι τεράστιες περικοπές στους προϋπολογισμούς των Πανεπιστημίων, το διαρκές έγκλημα της αδιοριστίας των εκλεγμένων μελών ΔΕΠ, οι περικοπές πιστώσεων για συμβασιούχους διδάσκοντες, το πάγωμα των προκηρύξεων νέων θέσεων, αλλά και οι συντριπτικές απώλειες αποδοχών για τους όλους τους εργαζομένους στα πανεπιστήμια, συμβάλλουν επίσης στην κατεύθυνση της συνειδητής, από την κυβερνητική πλευρά, υπονόμησης και συρρίκνωσης της δημόσιας ανώτατης εκπαίδευσης.

Τα μέλη του Δικτύου Πανεπιστημιακών από την αρχή, με όλες μας τις δυνάμεις, δουλέςαμε ανεπιφύλακτα για το πανεπιστημιακό κίνημα. Συμβάλαμε αποφασιστικά στη συγκρότηση και λειτουργία της Πανελλαδικής Συνάντησης Συλλόγων ΔΕΠ, μιας οριζόντιας δικτύωσης Συλλόγων «από τα κάτω», που κατάφερε να καταστεί ο πόλος αντίστασης, το σημείο αναφοράς και έκφρασης των αγωνιζόμενων πανεπιστημιακών δασκάλων, ερχόμενη σε ουσιαστική αντιπαράθεση με κυβερνώντες και παρακυβερνώντες υποστηρικτές του νόμου, συμπεριλαμβανομένης της φιλοκυβερνητικής ηγεσίας της ΠΟΣΔΕΠ. Παράλληλα δουλέςαμε για τη δημιουργία και λειτουργία κοινών ανοικτών συνελεύσεων και επιτροπών αγώνα με τους φοιτητές, τους διοικητικούς υπαλλήλους και όλους τους άλλους εργαζόμενους στα Πανεπιστήμια, συγκροτώντας

κοινές θέσεις και σφυρηλατώντας σχέσεις συνεργασίας και εμπιστοσύνης μέσα στην πανεπιστημιακή κοινότητα. Μέσα στους Συλλόγους, αλλά και μέσα στην ΠΟΣΔΕΠ, τα μέλη του Δικτύου Πανεπιστημιακών στήριξαν πρωτοβουλίες και δράσεις αντίστασης, με ξεκάθαρη στάση εναντίωσης στις κυβερνητικές πρωτοβουλίες, χωρίς ταλαντεύσεις σε ζητήματα που δίχασαν άλλα κομμάτια της πανεπιστημιακής αριστεράς, όπως η συμμετοχή στα Συμβούλια Ιδρύματος, αλλά και χωρίς παραταξιακή ιδιοτέλεια και μικρότητα σε ζητήματα κοινής δράσης μέσα στο κίνημα, στήριξης των πανελλαδικών συναντήσεων, οικοδόμησης αντιστάσεων.

Την ίδια ώρα η ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ και η πλειοψηφία ΚΙΠΙΑΝ – ΑΡΜΕ – ΑΣΚΕΥ κινήθηκε σε πλήρη αντίθεση με τις πραγματικές ανάγκες του Δημόσιου Πανεπιστημίου. Στήριξε ανοιχτά τους νέους νόμους, απόφυγε κάθε συμπόρευση με το εργατικό και λαϊκό κίνημα, συγκρούστηκε ανοιχτά με το μαχόμενο φοιτητικό κίνημα, χειροκρότησε την εισβολή των ΜΑΤ σε πανεπιστημιακούς χώρους και με τον πιο αποκρουστικό τρόπο κάλεσε επίσημα για την ποινικοποίηση της δράσης των συναδέλφων και των φοιτητών που αγωνίζονταν, υιοθετώντας ρόλο εισαγγελέα και δημόσιου κατηγορού. Δεδομένου ότι ο απολογισμός της διετίας που πέρασε, από κάθε άποψη, στη χρηματοδότηση, στο θεσμικό πλαίσιο, στις αμοιβές μας, στους διορισμούς, είναι καταστροφικός, αυτό σημαίνει ότι καταστροφικός για τον κλάδο είναι και ο απολογισμός «πεπραγμένων» της ηγεσίας της ΠΟΣΔΕΠ.

Μπροστά στο συνέδριο οι παρατάξεις της πλειοψηφίας δεν κρύβουν τι θέλουν να κάνουν. Η ΚΙΠΙΑΝ κάνει σημαία της την εφαρμογή του νόμου και προτείνει την πιο ακραία εκδοχή εργοδοτικού συνδικαλισμού, καλώντας ανοιχτά να ηγηθούν του συνδικαλιστικού κινήματος τα όργανα διοίκησης: τα εκλεγμένα μέλη των Συμβουλίων Ιδρυμάτων, οι Πρυτάνεις, οι Κοσμήτορες. Η ΑΣΚΕΥ αποδεικνύει ότι δεν έχει καμιά σχέση με το πανεπιστημιακό κίνημα παρά μόνο εκπροσωπεί μια αντιδραστική συντεχνία που έχει τη διδασκαλία ως πάρεργο και ενδιαφέρεται για την ελεύθερη άσκηση του ιατρικού επαγγέλματος. Η ΑΡΜΕ όπου χρειάστηκε να πάρει θέση -και δεν κρύφτηκε πίσω από ανακοινώσεις του προεδρείου της ΠΟΣΔΕΠ- στήριξε με τον πιο κυνικό τρόπο το νέο θεσμικό πλαίσιο.

Εμείς στρατευόμαστε στον αγώνα για πραγματικά δημόσια, δωρεά και δημοκρατική πανεπιστημιακή εκπαίδευση. Και με αυτή την έννοια υπερασπιζόμαστε το δημόσιο πανεπιστήμιο. Όχι γιατί υπερασπιζόμαστε στο ακέραιο το προηγούμενο θεσμικό πλαίσιο, ούτε γιατί αρνούμαστε να δούμε τις παθογένειες του Πανεπιστημίου που χρόνια τώρα οι ίδιοι οι σημερινοί επίδοξοι «σωτήρες» του δημιούργησαν, αλλά επειδή όντως θέλουμε να αλλάξουν πολλά, στην αντίθετη ακριβώς κατεύθυνση από αυτήν που επιχειρούν οι ζηλωτές της «μεταρρύθμισης». Εμείς θέλουμε ένα Πανεπιστήμιο που να είναι πραγματικά Δημόσιο και Δημοκρατικό, θέλουμε να ανακοπεί ο δρόμος προς την άμεση και έμμεση ιδιωτικοποίηση και εμπορευματοποίηση της ανώτατης εκπαίδευσης. Θέλουμε να στηριχτεί η ανεξαρτησία της έρευνας, με πάγια δημόσια χρηματοδότηση και όχι να τίθεται υπό καθοδήγηση με εναγόνια άγρα κονδυλίων και ευρωπαϊκών προγραμμάτων. Θέλουμε ενίσχυση του ακαδημαϊκού χαρακτήρα των τμημάτων και κατοχύρωση των επαγγελματικών προοπτικών των αποφοίτων. Θέλουμε πραγματική συμμετοχή και δημοκρατία γιατί εμείς λέμε όχι στην αγοραία «αξιολόγηση» και «πιστοποίηση», εμείς λογοδοτούμε στην κοινωνία μέσα από τη συλλογική προσπάθεια για εκπαίδευση αντάξια των προσδοκιών της.

Σήμερα μπορούμε να συντονιστούμε, να αγωνιστούμε, να νικήσουμε.

- Κάνοντας ξανά τους Συλλόγους χώρους συζήτησης, δημοκρατικής απόφασης, αγώνα και αλληλεγγύης, και όχι πλατφόρμες «ηλεκτρονικής διακυβέρνησης».
- Συνεχίζοντας και ενδυναμώνοντας τον οριζόντιο συντονισμό των Συλλόγων μέσα από την Πανελλαδική Συνάντηση Συλλόγων ΔΕΠ ενάντια στην εργοδοτική – συντεχνιακή λογική της σημερινής ηγεσίας της ΠΟΣΔΕΠ.

- Συνεχίζοντας και ενδυναμώνοντας τις μορφές συντονισμού με τους άλλους Συλλόγους εργαζομένων και τους φοιτητικούς Συλλόγους σε κάθε Πανεπιστήμιο.
- Κάνοντας κάθε επιμέρους θέμα που προκύπτει (της διαθεσιμότητας, τις περικοπές, τη φοιτητική μέριμνα) υπόθεση όλων.
- Αντιπαλεύοντας αγωνιστικά την απόπειρα μισθολογικής εξαθλίωσης των πανεπιστημιακών δασκάλων, όπως και συνολικά την απόπειρα χρηματοδοτικής ασφυξίας της ανώτατης εκπαίδευσης. Με επίγνωση ότι αυτό αποτελεί κομμάτι μιας συνολικής επίθεσης λιτότητας, που πλήττει όλους τους εργαζομένους και άρα ο κοινός αγώνας, η αλληλεγγύη, ο συντονισμός, η αποφυγή του συντεχνιασμού επιβάλλονται.
- Επιμένοντας ότι τα Συμβούλια Ιδρύματος είναι μη νομιμοποιημένα όργανα στη συνείδηση των πανεπιστημιακών και γι' αυτό θα αγωνιστούμε για να καταργηθούν και όλες οι αποφάσεις να επανέλθουν σε δημοκρατικά και καθολικά συμμετοχικά όργανα. Μέχρι τότε θα περιορίσουμε με κάθε τρόπο τη δυνατότητά τους να είναι κέντρα αυθαίρετης εξουσίας μέσα στα Πανεπιστήμια.
- Οικοδομώντας μέτωπο αγώνα ενάντια στο «Σχέδιο Αθηνά», που σήμερα ανοίγει το δρόμο της συρρίκνωσης της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, του περιορισμού της πρόσβασης, της απώλειας θέσεων εργασίας διδακτικού, εκπαιδευτικού και ερευνητικού προοπτικού,
- Διατηρώντας ως κεντρική θέση του πανεπιστημιακού κινήματος την ανάγκη κατάργησης των νόμων 4009/11 και 4076/12 όπως και συνολικά των άθλιων μνημονιακών πραξικοπημάτων, συμπεριλαμβανομένων των μισθολογικών περικοπών και όχι με λογικές «διορθώσεων» ή επιμέρους τροποποιήσεων.
- Επιμένοντας ότι χωρίς σκληρό και παρατεταμένο αγώνα και καλά προετοιμασμένες απεργιακές κινητοποιήσεις τόσο για τα μισθολογικά όσο και για τα θεσμικά μας αιτήματα όχι μόνο δεν μπορούμε να ελπίζουμε ότι θα ανατρέψουμε τη σημερινή συνθήκη, αλλά και σύντομα θα μετράμε νέες απώλειες

Το Δίκτυο Πανεπιστημιακών μπροστά στο 11^ο Συνέδριο της ΠΟΣΔΕΠ δεσμεύεται ότι θα παλέψει:

- Για να ακουστεί η φωνή των Συλλόγων και η οργή της βάσης του κλάδου και όχι η φιλοκυβερνητική καθεστωτική φλυαρία της ηγεσίας της ΠΟΣΔΕΠ.
- Για να υπάρξει ο μέγιστος δυνατός ενωτικός συντονισμός των δυνάμεων που αντιπάλεψαν τους νόμους 4009/11 και 4076/12, για να υπάρξουν αποφάσεις αγωνιστικές σε κατεύθυνση ανατροπής και όχι εξυπηρέτησης της κυβερνητικής πολιτικής.
- Για να κατοχυρωθεί και διευρυνθεί η λογική και πρακτική του οριζόντιου συντονισμού των ίδιων των συλλόγων.
- Για να εκφραστεί η πανεπιστημιακή Αριστερά που επιμένει στη δυνατότητα ανατροπής της κυβερνητικής πολιτικής, δεν έχει ταλαντεύσεις απέναντι στο επιχειρηματικό και ολιγαρχικό πανεπιστήμιο, δεν βάζει τους παραταξιακούς συσχετισμούς πάνω από τις ανάγκες του κινήματος

Ξέρουμε ότι εάν σήμερα μείνουμε απαθείς ή πιστέψουμε ότι εάν «κάτσουμε ήσυχα» θα σωθούμε, απλώς θα γίνουμε συνένοχοι στην ίδια μας την εξαθλίωση. Μαζί με τους φοιτητές, μαζί με τους διοικητικούς, τους ΕΤΕΠ, τους ΕΕΔΠ, μαζί με τους αδιόριστους και τους συμβασιούχους συναδέλφους, με εμπιστοσύνη στη δύναμη του συλλογικού αγώνα, με έμπνευση από την

αγωνιστική παράδοση του πανεπιστημιακού κινήματος, μπορούμε να αγωνιστούμε για να κατοχυρωθεί ο Δημόσιος, Δωρεάν, Δημοκρατικός χαρακτήρας του Πανεπιστημίου και οι αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας για όλους, παλεύοντας ταυτόχρονα, στο πλευρό των άλλων κινημάτων για τη συνολική απόκρουση της σημερινής καταιγίδας αυταρχισμού, εξαθλίωσης και φασισμού.

Όσοι πιστεύουν ότι στο Πανεπιστήμιο και την κοινωνία θα εμπεδωθεί η δικτατορία της αγοράς, καλά θα κάνουν να διαβάσουν τις πολλές και πρωτότυπες σελίδες αγώνα και αλληλεγγύης που γράφτηκαν τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα, να αφουγκραστούν τη λαϊκή οργή που σωρεύεται, να καταλάβουν ότι η απελπισία και ο φόβος μπορούν να μετατραπούν σε σθένος και αποφασιστικότητα για νικηφόρο αγώνα!

1 Φλεβάρη 2013